

vestnik

"MESSENGER" — GLASILO SLOVENCEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXIII., ŠTEV. 6—8

Registered for posting — Category "A"

JUNI—AVGUST 1979

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095

Telephone:
Melbourne: 437 1226

Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.

Price — cena:
50c.

Annual subscription — letno:
\$6.00

13. Letni ples S.D.M.

"Lepotica S.D.M." za leto 1978/80 — gđc. Irena Birsa.

Povrnimo se nazaj na pomemben dan in sicer 9. junij, ko smo pri S.D.M. na 13. letnem plesu izvolili "Lepotico Slovenskega Društva Melbourne" in "Kraljico Dobrodelnosti".

Pred tem slovestnostnim večerom, pa je bilo potrebno veliko dela pri organiziranju deklet, kajti iz leta v leto imamo iste izgovore, ki se glasijo: "Letos se še nebi urvstila; sem še premlada; mi je nerodno" itd. Toda pri vsem tem je potreben pogum in ko se dekleta končno odločijo, da se bodo uvrstile pri tej izbiri, so na koncu ve-sele, da so sodelovale.

Kot na vseh dosedanjih letnih plesih, zanimanje je veliko, dvorana pa malo premajhna da bi sprejela vse goste. Torej, žal nam je, če ste zamudili ta svečan večer, želimo pa vam svetovati, da če ste letos predolgo odlašali, si drugo leto malo prej rezervirajte vstopnice.

Veliko vas je, ki ste dekleta finančno podprli. Zelo smo vam hvaležni, saj je nabrana vsota vseh osmih deklet \$3750, kar pomeni novi rekord in ogromna pomoč pri nabavi opreme šolskih in mladinskih prostorov.

In kaj se je zgodilo na ta sobotni večer vam bom natančneje omenila v naslednjih odstavkih.

Čeprav se je ples pričel ob 7.30 so dekleta bila naprošena, da se udeležijo večerje s sodniki in drugimi gosti, ob 6 h. zvečer. To pa je dalo dekletom priložnost, da se s sodniki — bi rekli, ne-uradno bolj spoznajo in sprostijo, tako da bodo pri intervju tēm bolj sproščene. Večerja je bila odlična, pohvala kuharicam tudi od naših avstralskih gostov. Frank Rihtar je bil ta večer natakarak, Rozika Ogrizek in Marija Volčič pa sta stregli ukusno večerjo. Po večerji pa se je v pisarni pričel intervju. Za sodnike so bili povabljeni: g. in ga. Mathison, ga. Lovegrove (žena bančnega manegarja), g. Robert Marshall (predsednik Elthamske občine) in nam vsem poznan, g. Simon Špacapan. Med tem ko so radovedni sodnik posamezno spraševali kandidatke razna vprašanja so se dekleta slikala, tudi z njihovimi part-

nerji. Fantje so bili zelo lepo oblečeni, kar se je odlično ujemalo z elegantnimi oblekami prelepih deklet. Ena je bila lepša kot druga, zato je tudi izbira bila tako naporna, ki pa se ni osredotočila samo na lepoto, ampak tudi prijaznost, simpatičnost, in inteligenco.

Po končanem intervju so dekleta v dvorani po abecednem redu bila s partnerji predstavljena gostom v slovenskem in angleškem jeziku. Vsako dekle je nato s spremljevalcem hodila v krogu po plesišču in končala v polkrogu pred odrom. Po predstavi vseh osmih lepotic je ansambel Planinka, ki nas je celovečerno zabaval, zaigral valček ob katerem so se dekleta in njihovi partnerji zavrteli.

Prišel je čas izbire lepotic in kraljice dobrodelnosti. G. Stanko Prosenak, predsednik S.D.M., je bil naprošen da odpre kuverto in predstavi letošnjo "Kraljico Dobrodelnosti", ki je gđc. Danica Majcen iz Glenroya. Vsota, ob kateri smo se vsi spogledali je preseglala vse domneve in smo Danici zanj nadvse hvaležni, saj je velik doprinos zadani nalogi.

Lepotico S.D.M. pa je predstavil g. Marshall, kateri je povedal, da so sodniki soglasno izbrali 17-letno Ireno Birsa iz Pacoe Vale South. Lanskoletna lepotica S.D.M., gđc. Anita Žele, je nato letošnji lepotici predala krono in plašč. Naj se ob tej priliki zahvalimo gđc. Aniti Žele, ki nas je vse leto častno zastopala in pomagala pri kronanju njene letošnje nadomestovalke. Obe zmagovalki sta za nagrado prejeli nakazilo za \$50 in si lahko zanj izbere darilo v trgovini Myer. Poleg tega sta prejeli pokal in šopek rož, ter celoletno brezplačno vstopnino na vse plesse S.D.M., tudi Novoletni ples.

Vseh ostalim dekletom: Amandi Berič, Sonji Adamič, Anti Krajnc, Romani Damiš, Greti Debelak in Silviji Žele, ki so sodelovale v tem kvestu se iz srca zahvaljujemo za njihovo denarno pomoč, ves njihov darovan čas in upamo, da jim bodo manjše nagrade lep spomin na 13. letni ples S.D.M.

Za vso pomoč pri organiziranju pa se zahvaljujemo tudi ge. A. Markič, ge. M. Brgoč in ge. V. Gajšek, ki so

25. REDNA LETNA SKUPŠČINA

SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

se bo vršila v nedeljo

19. avgusta 1979. popoldne v dvorani Slovenskega Kulturnega in Razvedrilnega Središča,

Postreženi boste v domačem jeziku

Tel. 48 6656 — 48 8757

KAR STORIS ZA NAROD, OSTANE VSELEJ;
DONESI LE KAMEN ZA VZGRADBO OČINE,
A RASIA NAPREJ NA PODLAGI BO TEL.

NAŠA RADIJSKA URA

S spremembo urnika radijskih oddaj na 3EA so prišle tudi spremembe v sestavi programov in napovedovalcev.

Ne prezgodaj, kajti po več kot dveh letih sestavljanja in predvajanja programov od enih in istih oseb je naravno, da so novi glasovi in nova vsebina nalleteli pri večini poslušalcev na zadovoljiv odmev.

Oba dosedanja stalna napovedovalca v Melbournu — Ivo in Helena — sta se vse od početkov etničnega radia marljivo prizadevala, da napravita slovensko uro pestro, v skladu s potrebami naše skupnosti ter zahtevami uprave radijske postaje. Čas in delo, ki sta ga vložila v vzdrževanje slovenske ure na zračnih valovih je velike vrednosti in njiju vloga, posebno pri prvih začetkih etničnega radia je Slovincem zagotovila časovni segment za bodočnost.

V prvih mesecih naših oddaj smo Slovenci v Melbournu z navdušenjem poslušali naše melodije in našo besedo, ki je prihajala iz sprejemnikov. Ko se je prvo navdušenje vneslo se je pri poslušalcih pojavila želja po izboljšanju programov ter zadovoljivem standardu napovedovalcev. Z vzpostavo nove upravne strukture S.B.S. je tudi ravnateljstvo pričelo postavljati nove zahteve, katerih posledica je bila tudi, da so slovenska društva v Melbournu izgubila pravico do svojih dvajset minut slovenske ure. Dejstvo, da sta od spremembe urnika obe tedenski slovenski oddaji direktni in ne v naprej posneti je postavilo novo breme na oba napovedovalca.

Posledica tega je bila, da so bile potrebne nove moči. Ga. Helena Van de Laak, ki je ko-ordinator za slovenske oddaje je kmalu našla voljne sodelavce. Slovenska mladina se je odzvala in že

na 3EA so prišle tudi spremembe v sestavi programov in napovedovalcev. pripravila par zanimivih in zabavnih ur na nedelje, katere pripadajo slovenskemu jeziku. Naši mladinci, so pod že izkušenim vodstvom gđc. Janje Gajšek, s to uro vnesli v program nov duh, sveži in poln mladinske živahnosti in eksperimentalnosti. Naša skupnost lahko z veseljem posluša kako se naša mladina zaveda svoje pripadnosti slovenstvu, čeprav izgovarjava materinskega jezika ne more prikriti, da večina pripada že tukaj rojeni generaciji.

Ga. Stanka Gregorič in g. Edi Polajnar pa sta tudi vnesla v ponedeljsko jutranjo oddajo nove ideje, ki so med poslušalci vzbudile mnogo pohvalnih komentarjev.

Na žalost pa so se z novimi osebnostmi pojavili problemi, kateri tudi poslušalcem niso ostali prikriti. Naravno je, da vsaka inovacija prinese gotove pritiske in različna mišljenja. Toda važno je, da se osebni pogledi in osebne ambicije ter interesi podvržejo potrebam skupnosti; v tem primeru: dobro urejani in izvedeni slovenski uri na radijskih valovih Melbournu. Zato je neobhodno potrebno, da so uredniki in napovedovalci osebe, ki bodo imele potrebne sposobnosti, da bodo obvladale slovensko slovnico ter izgovorjavo ter, da bodo zadovoljivo podkovane v zgodovinskem ter kulturno družabnem razvoju slovenskega naroda. Istočasno pa jim bodo morale biti dobro poznane potrebe naše skupnosti v Melbournu. Upajmo, da bo nadaljni razvoj in poživitev stikov med uredniki ure in slovenskimi društvi vodilo k še večjemu izboljšanju slovenskih oddaj.

AKREDITIRANJE (OVEROVLJENJE)

TOLMAČEV

Z novim letom 1979 bodo pričeli z izpiti za overovljenje tolmačev.

Minister za Emigracijo in Etnične zadeve g. MacKellar je parlamentu v Canberri predložil prvo letno poročilo nove Državne ustanove za prevajalce in tolmače, ki se imenuje National Accreditation Authority for Translators and Interpreters. Ta ustanova je dosegla lep uspeh v prizadevanju, da bodo lahko delali kot uradni tolmači in prevajalci le oni, ki bodo priznani kot res sposobni.

Dosedaj so prejeli preko 1400 pri-

*The Executive Officer,
National Accreditation Authority
for Translators and Interpreters,
P.O. Box 192 Jamieson Centre,
A.C.T. 2614.*

jav oseb, katere bi bile rade uradno priznane kot tolmači v preko 80 jezikih. Istočasno ta ustanova proučuje tudi možnosti zaposlitve tolmačev.

Minister je dejal, da sedaj pripravljajo izpite s katerimi bodo preizkusili znanje in sposobnosti kandidatov. Pravtako tudi proučujejo možnosti različnih šol in tečajev za učenje jezikov.

Komisije za preizkušanje tolmačev bodo v kratkem osnovane v vseh glavnih mestih Avstralije.

Za nadaljne podatke o overovljenju podatkov se lahko obrnete na:

**ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .**

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

**JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.**

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

LJUBLJANA — Ljubljanska banka je med glavnimi posrednicami za prenos prihrankov jugoslovanskih delavcev v Nemčiji. Zato je tudi za letos posebno pozornost posvetila organizirani varčevalni mreži na tujem, po kateri naj bi zbrali za 260 milijonov nemških mark. Ljubljanska banka ima na tujem v devetih državah 23 informacijskih birojev in tri stalna varčevalna mesta. Na devizne račune Ljubljanske banke prihaja 30 odstotkov vseh nakazil delavcev iz tujine. Leta 1973 je bilo teh nakazil za 61,6 milijona mark, lani pa 251,3 milijona.

"VESTNIK"
JE NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI.

Lastnik je
Slovensko Društvo Melbourne

Uredniško-upravni odbor:

Jana Gajšek, Darko Hribernik, Marijan Peršič, Werner Remšnik,
Helena Golenko, Stanko Penca, Robert Ogrizek, Anita Žele.

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$6.00
Cena številki 50c.

LETO 1979 — LETO "OTROKA"

Department of Immigration and Ethnic Affairs je odločil in preskrbel posebno mesto OTROKU vseh narodnosti v mesecu marcu, v času Moombe, kjer smo tudi Slovenci nastopili in se pokazali kot majhen narod z lepo desetletno deklico, katera

je zastopala slov. otroka.

Margaret Rozman, učenka slov. nedeljske šole Planica je bila med otroci vseh narodnosti. V čast Mednarodnemu letu otroka so z lepimi narodnimi nošami predstavljali vsak svoj narod.

Kám?

Ko brez miru okrog divjám,
Prijatli prašajo me, kám,

Prašajte raj' oblak nebá,
Prašajte raji val morjá,

Kadár mogočni gospodár
Drvi jih sèmtertjèh vihár.

Oblak nè ve, in val ne, kám,
Kám nèse me obup, ne znám.

Samó to znam, samó to vém,
Da, prèd obličje nje ne smém,

In da ni mesta vrh zemljè,
Kjer bi pozabil to gorjé. —

FRANCE PREŠEREN.

KAR STORIŠ ZA SE, TO ŽE S TABO IZGINE,

NA HRIBU

Za nami je materinski dan, pa se bom vseeno povrnila na ta dan.

Z otroci smo spet pripravili kratek program in ga za mamice izvedli. Ni bilo veliko, nekaj deklamacij, pesmic, petja, igrice in voščilo, preden so stekli k svojim mamicam in jim s poljubi zaželeli vso srečo za njihov dan.

Gospa Pišotek, ki je do zadnjega dneva pridno učila in pripravljala otroke tudi za nastop, je medtem dobila novega člana v njeno družinico, hčerko Natašo, in ob tej priliki se ji želim zahvaliti za njeno skrbno delo v šoli, pri pouku slovenščine in izbiri programa.

Cestitamo, gospa Pišotek!

Naj se zahvalim v imenu gospe Pišotek tudi za prelepe šopke cvetja, katere sva sprejeli na večer "materinskega dne". Hvala lepa mamice, očetje in otroci za skrbno pozornost!

Létos, ko proslavljamo že tolikokrat omenjano "Mednarodno leto otroka" nas je radijska postaja 3EA povabila k sodelovanju, skupaj z drugimi etničnimi skupinami, da nastopamo v programu za otroke v vseh jezikih — torej tudi v slovenskem jeziku.

Škoda, da gospa Helena ni videla otroških obrazov, ko sem jim povedala, da bodo nastopili na radiu, da jih bo poslušalo veliko ljudi in da bodo predstavljali jezik svojih staršev. Skrb, presenečenje in ponos je žarelo iz otroških oči, ko sem jim povedala, da se bodo za program pripravili s pesmicami, berili in da bodo govorili vse slovensko in skupaj z otroci nekaterih drugih slovenskih šol predstavili slovenščino Avstralcem.

Ne samo otroci, tudi starši, so bili zadovoljni in ponosni, saj je otrokov nastop pomenil, da je njihov trud, njihovo skrbno zaupanje v učitelja in otrokovo znanje zahvala in dokaz za večletno sodelovanje, potrpljenje in upanje, da bo otrok ponosen na jezik svojih staršev.

Sama nisem mogla z otroci, ko so odšli na snemanje v studio, vendar po njihovem živahnem in prepričljivem

pripovedovanju sem spoznala, kako velikega pomena je bil nastop — snemanje na radiju zanje. Če vprašamo sami sebe, koliko izmed nas bi govorilo v javnosti, pred mikrofonom, in to še v jeziku, ki smo se ga učili; še kadar govorimo v jeziku, ki nam je prirojen, se nam pred množico ljudi in mikrofonom glas čudno trese včasih, da seveda ne omenim noge in pa "metuljčke" v želodcu?

Suzi, Tanja in Edward, ponosni smo na vas, saj ste zastopali pogumno in pripravljeno našo slovensko šolo v Elthamu — prav vsi v šoli smo ponosni na Vas in komaj čakamo, da Vas slišimo po radiu, na programu, ki bo vseboval vse narodnosti sveta in del katerega smo tudi mi, ker smo s sodelovanjem z drugimi slovenskimi šolami: Slomškovo šolo iz Kew in Slovensko šolo "Planice" iz Springvale dokazali, da znamo delati skupno in da zapremo drug drugemu. Gospa Lucija Srnc, učiteljica slovenske šole "Planica" Springvale, je namreč po skupno sestavljenem programu prevzela vodstvo vseh treh šol in vsi — starši naših otrok, otroci, gospa Pišotek in jaz, smo ji zato hvaležni.

Za nami je tudi izbira Lepotice S.D.M. in kraljice "Dobrodelnosti" za leto 1979. Dekleta so se izredno odrezala, saj je nabrana vsota preseгла vsa pričakovanja.

Ponosni smo na vaše delo, dekleta, in upamo, da bo vaše prizadevanje in vaš trud pokazalo sadove v nadaljnjem delu in bosta mladinski odsek in pa slovenska šola v kratkem dokončana.

Zadnje nedeljo smo se že razveselili nove preproge, ki nam je prinesla toplino, domačnost in prijaznost v razred in pa zavese, ki nam pričarajo s svojo barvo sonce tudi v dneh, ko je zunaj oblačno.

Tudi oglasne table so skoraj dokončane in v kratkem bomo že lahko pokrili plošče z vajami in delom otrok. Otroci bodo veseli in ponosni, če si, mamice in očetje, ogledate njihovo delo po uri slovenščine.

S pokalom v roki je letošnja "Kraljica dobrodelnosti" — Danica Majcen iz Glenroy-a, katero obkrožata Silviya Zele (na levi) in Anita Kranjc (na desni).

PRIJATELJSTVO SVET JUTRI IN DRUŽINE DANES

V današnjem svetu nenehna iskanja, tekanja; v času, ko nikoli ni dovolj časa za nobeno stvar — vedno se nam mudi, zdaj sem, zdaj tja, pa moramo narediti to in ono; delo, odgovornost — nenehna tekma s časom, v tem letu, ko so otroci povdarjeni ne enkrat, velikokrat na dan, pa preslišimo vse, ali pa tolažimo sami sebe — tega jaz ne naredim, to se mene ne tiče . . .

Področja, katera sem dala otrokom za risbe, slike in spise so obširna, zelo obširna. Morda ste kateri od staršev celo rekli, da za otroke pretežka, nerazumljiva?

Moj namen, moj cilj v teh danih področjih je, da se z otroci pogovarjamo; da se pogovarja o prijateljstvu z njimi učitelji, starši; da se otroci sami med seboj pogovarjajo, kaj mislijo, da pomeni prijateljstvo; kako se prijateljstvo razvije, kaj pomeni, imeti prijatelja — nekoga, kateremu se lahko zaupa, potoži, se z njim igra, deli čokolado, včasih tudi skrega in prav moč in vrednost, tista čudovita sila, ki jo zmora samo prijateljstvo, tista neizmerna vrednota, nam da moč, da se spet približamo drug drugemu in si podamo roke. Nam vsem je življenje dalo možnost izbrati nekoga, ki je naš prijatelj, prav tako tudi otroku. Kako pa otrok svojega prijatelja vidi, pa bomo videli iz njihovih slik, risb in njihovih spisov.

Vprašanje prihodnosti — prihodnosti nas samih, človeštva, sveta, svetovnega miru — tudi nas zanimajo vprašanja, kaj bo jutri, pa jih odrinemo iz misli in upanju, da bo vse lepo. Ali res? Kaj pa naši otroci? Pred seboj imajo daljšo pot kot mi. Kaj jih čaka? Kaj si želijo? Kako bi oni sami uredili "jutri", da bi bilo lepo in prijetno? Toliko vprašanj, na katera otroci dajejo odgovore; ki jih včasih, brez naše vednosti, "premljavajo" med seboj. Saj se sliši: "Če bi bil jaz to, bi to . . ." Prislunimo njihovim željam in prepričajmo se . . .

svoje domove in oditi daleč proč med tuje ljudi in iskati razumevanja in sočutja med ljudmi "druge barve", drugačnih navad in običajev. Otroci so zelo kritični — kar so se naučili od staršev, v šoli — da je nepravilno, bodo jasno in glasno izrazili.

Tako mi je eden od fantov dejal v šoli: "Na televiziji sem slišal velikokrat letos, da so otroci srečni samo, kadar imajo mamo in očeta; zakaj pa potem razdelijo družine; oče in mati morata ostati v državi, kjer je vojna, otroci pa so odpeljani drugam. Ali ne velja to za vse otroke sveta, da so srečni z mamo in očetom?"

Osupnila sem za trenutek; kaj nima fant v sebi kritike današnje družbe, ki nas uči in pripoveduje o vsem pravilnem in dobrem, družba sama pa dela vse drugače? . . .

Pa, pustimo vprašanja, otroci so odlični sodniki pravice; videli bomo, kako bi oni sami izboljšali prihodnost, videli bomo njihove želje in njihov strah pred negotovostjo . . .

Moj drugi namen pri izbiri teh področij pa je bil, da se otroku da možnost, da razvije svoje mišljenje, da pride do zaključka sam, popolnoma sam. Veliko lažje bi bilo nam vse, predvsem učiteljem, če bi samo naročili otrokom: nariši svojega prijatelja, nariši tako ali tako družino, ki dela to in to ali pa nariši leteče krožnike in rakete in zaustavili otrokovo domišljijo in pot do samostojnega razmišljanja! Tudi najmlajši otrok vidi po svoje in če mu preprečimo, da pove in izjavi, kar vidi, kaj ne uporabljamo tako težima, kaj ne prisilimo otroka, da naredi-nariše ali napiše, kar hočemo mi in ne kar želi prikazati sam, kaj ne zaustavimo njegovega razvoja?

Vendar vem, da so naši slovenski starši, ki ljubijo svoje otroke in jim želijo najboljše za prihodnost, odgovorni starši, ki razumejo, da je razvoj za otroka zelo pomemben in ne bodo prisilili otroka, da bo narisal ali pa napisal nekaj, kar bodo hoteli oni sami, ampak, da so se pogovarjali z

In the next issue of VESTNIK, Posters will also be on show in the club's premises.
Sports will be held for the children every Sunday they have school. This

Dear Youth Members

Dragi Rojaki!

Well it's that time of the month again and I have been asked to give an exposition on what has been happening since the last issue of this here editorial.

First of all, for all of our Youthful readers and those not so Youthful, I have a little information that may interest you.

Last month on the 20th May, the Slovenian Youth started their own radio program, which they have called "The Voice of Slovenian Youth". Involved in this project are Slovensko Društvo Planica and Slovensko Društvo Melbourne, with much help from the lovely Miss Jana Gajšek. The program will be broadcast once a month on Sunday evenings at 6.50 p.m. on Radio 3EA.

I must say, the first program was a great success, I'm sure those who listened-in, will all agree, and, with experience should become even better. You never know "The Voice of Slovenian Youth" might even rival their elders program which is broadcast twice a week, but I doubt if it will ever surpass it.

The organisers of the program would be very appreciative if anyone has anything worthwhile to contribute to the program with regards to suggestions, records, books etc. they could contact Miss Jana Gajšek. Tanja Klančič (Planica) or Anna Mandelj. Anything that is loaned to them will be returned undamaged.

Now I shall take you back in time to 21st April in Geelong, where the end of the season combined Slovenian Bowling Competitions were held. By now most of you have heard the news but just in case you haven't, I'm going to tell you anyway. S.D.M. Youth won the TROPHY. Bowling in the tournament for the year were:

ANITA ŽELE

MARY ŽELE

SUE SKRLJ

ANDREW FISTRICH

KEVIN HERVATIN

ROBERT UDOVIČIČ

CIRIL CAMPOLJ (Reserve).

The second place getter were Jadran, third Planica and fourth Geelong.

Everyone who was there to witness this fantastic occasion and I'm sure, even those who couldn't make it, will join with me in congratulating our team on a wonderful performance.

On behalf of the S.D.M. Youth team, I would like to take this opportunity and thank all the Youth who participated in the bowling competitions throughout the year, for a most enjoyable time and to wish them luck in the coming games.

While we're on the subject of bowling competitions, S.D.M. Youth held their own Intra-Club bowling competition which was open to all youth.

Everyone did their best, even playing in the most adverse conditions, of near freezing temperature on late weeknights. Presentation of the trophies was held at our Club premises on 12th May, where everyone (or nearly everyone, at least all those that counted) attended the "owling Dance". BUT, as you all know, not everybody can be a winner and the ones who did win or were in the running are listed below:

BOYS

1st—Kevin Hervatin

2nd—Andrew Fistrich

3rd—Robert Ogrizek

GIRLS

1st—Anita Žele

2nd—Sue Skrlj

3rd—Mary Žele

CONGRATULATIONS!

MOTHER'S DAY, one of the most important events of the year was celebrated by us, up at Eltham, in a most novel way.

The sun rose on that momentous Sunday to find the Youth Committee members (including Dorothy Dolenc and Marta Krnel) bright and bleary-eyed, merrily working away in the kitchen. Even though we didn't have any water for a couple of hours we still managed. Oh, I was quite forgetting Rex and Herbie went down to the shop with an enormous pot and brought us back some water. (Now who said men weren't good for anything.)

After many tears (from chopping onions), potatoe peeling and numerous other culinary efforts, we finally got the meals on the way.

Meanwhile time marched on, even before we realised it the happy mothers arrived. "Oh, these dainty lovely mothers . . ."

Before long they were hammering on tables for lunch and trying to peek in through the service window to see what was happening in the kitchen (which put the cooks right off). But, the good old boys soon solved that problem. They pinned a couple of tea towels over the window, only problem was, they were slightly dirty. Due to unrepeatable comments we had to take them down.

Finally the meals were prepared and all that was wanting were the mothers orders and other guests. Rex and Andrew went round with paper in hand, to take down their orders. It wasn't long before they were all happily eating and drinking away. For those poor unfortunates who couldn't make it, here are just a few of the succulent dishes that were provided:

Cmoki (njoki) with meat sauce and sweet cabbage;

Snitzel with potatoes, peas, beans and beetroot;

Sarme;

Bar-B-Que steaks or hamburgers with potatoes and salad;

Toasted Sandwiches;

And the usual fare.

As time marched on and everyone had finished their lunch, Mr. Gomizel brought out his accoordion and played us all a few tunes. We couldn't help laughing when Rex and Andrew (the terrible two) went round with a bread basket making a collection. After that they lost all semblance of order. Victor brought out his accoordion and Mr. Gomizel handed his over to Mr. Kalister, thereby taking up his spoons and playing them. Mr. Ogrizek found a plastic drum and hammered away at that with a meat mallet. If that wasn't enough the ladies decided to join in. Mrs. Tomišič, Mrs. Mandelj and Mrs. Hartman were blowing away on their combs (I would say these ladies must have a lot of hot air). The piece-de-resistance was added by Mrs. Ogrizek on her percussion instrument, two pot lids, otherwise known as cymbals.

The air was filled with their melodious sound. Those that were left, picked their partners and started dancing and singing. This pandemonium reigned till dinner time. By this time you may well guess they were all hungry again.

Dinner was served, candles were lit and the lights dimmed, to give a romantic air. Then the music and dancing were resumed. Thank heaven around 8.00 p.m. they all went home and we were left with the dirty job of cleaning up. Actually we all enjoyed ourselves and I'd like to thank everyone for coming and making it a most memorable day.

Mothers Day was also celebrated by a dance, where the mothers were served a delicious dinner, prepared and served by the fathers. Each mother received a carnation (on behalf of the Youth Committee). Entertainment was provided by the children, who sang and performed a short play. Sonja Fistrich and Janja Gajšek both recited a poem. Everyone danced the night away to the music of "Domovina".

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,

Telefon delavnice 221 5536 — VIC.

TOWING SERVICE 24 ur dnevno

na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232 4314

Rojak VOJKO VOUK

MINOR DETAILS. Anyone interested in obtaining a S.D.M. Youth Windcheater, they are now available, new emblem and all. Andrew Fistrich is the man for you to contact.

Many thanks to all the men who have worked on the Youth Shed. Your efforts are greatly appreciated. Hopefully the Youth Shed will be ready for business shortly.

Boys and girls, this concerns you greatly.

Any damage that is done to the premises of our club, just to name one incident, the slashing of the greenbaize on the billard table in the Youth Shed, can give all the kids a bad name. I suppose this may not bother some of you very much but consider, the money to pay for such damage comes out of your parents pockets and also your own. Not only that, but it wrecks our chances in getting new equipment for our Youth Shed. Anyone low enough to spoil his or her friends fun shouldn't bother coming up to the club.

A DISCO night will be coming in the near future. You will be informed

is to get them in trim for the combined Slovenian Club Youth sporting competitions which will be held on 29th

July. The winners will compete with other clubs in Victoria. This is all in aid of the "YEAR OF THE CHILD".

By now you're probably wondering, "when is she ever going to finish". Well, I've one more point to expound on.

Many of you I know, attended the Annual Ball at our Club premises on 9th June, where the crowning of Miss Slovenia Beauty and Miss Slovenia Charity was held. Lovely were all the girls in the quest, but there can only be one winner and her name is MISS IRENE BIRSA. Congratulations Irene and all the best for the future.

Miss Slovenia Charity was won by a lovely young lady who most of you would know, MISS DANIELA MAJ-CEN. Daniela raised the astronomical amount of \$1.320. Altogether the total sum collected by all the girls was \$3.750. Overall the evening was a great success and a good time was had by all.

I have at great length come to the end of my article.

Those of you who have borne with

ZA POROKO!

75 barvnih fotografij v različnih
pozah vključno z albumom samo
\$120.00.

Po naročilo pridemo na dom ali
v cerkev.

ZA POTNE LISTE!

Izvršimo fotografije v 20.
minutah.

9A LOWER PLAZA
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING
MELBOURNE, 3000
Tel. 63 1650

OLD
Mickey's
Studio

Končno je padla spet ena drobtinica priznanja tudi slovenščini. Z veseljem smo čitali brošuro, ki jo je objavil Department of Immigration and Ethnic Affairs o Državnem posredovalcu (Ombudsman) na slovenskem jeziku. Menda malo le zaležejo naša prizadevanja, ta tukajšnjim uradnim krogom ob vsaki priliki objasnimo, da jugoslovanski jezik ne obstoja, pač pa, da priseljenci iz Jugoslavije govorimo različne jezike. Počasi prihaja do razumevanja tega položaja in brošurica je za Slovence korak naprej v pravi smeri. Takole izgleda:

RIBOLOV

Zgodaj zjutraj 22. aprila smo se napotili na ribolov. Naše prvo zbirališče je bilo v Footscrayu, kjer se nas je zbralo okoli 20 ribičev. Od tam smo nadaljevali naš pohod na Marybirnong reko, kjer nas je čakal možakar z velikim čolnom. Od tam smo kmalu krenili naprej, saj smo vsi nestrpnost čakali da pridemo do mesta kjer bi lahko ribarili. Med vožnjo pa so naši ribiči že začeli odpirati svoje ribiške torbice in si začeli pripravljati svoje palice. Nekateri naši fantje so izgledali kot poklicni ribiči, posebno v njihovih opremah.

Kmalu smo prišli do cilja, kjer se je pričelo nestrpnost čakanje in ugotavljanje kdo bo ulovil prvo ribo. Na žalost niti enemu izvežbanih ribičev ni uspelo, toda malemu Petru Bevc, komaj devet let je star, se je ujela prva riba.

Seveda, kasneje tudi ostali nismo odšli popolnoma praznih rok: nekateri z manjšim, drugi z večjim plenom. Kljub temu so nekateri ribiči bili

Profesor Jack Richardson Vam je pripravljen pomagati v spornih točkah z državnimi ministrstvi in pri oblasteh.

Vsak lahko dela napake — tudi državna zastopstva.

Toda, če Jack Richardson misli da imate prav, Vi in ne država, bo on za vas posredoval.

Na primer, če postopek (ali kjer ni postopka) v nekem državnem uradu ali oblasteh nasprotuje zakonu ali je neupravičen, nepravilčen, zatirajoč, zapostavljajoč, zmoten ali napačen.

Kaj bi v tem slučaju naredili?

Prvič, bodite gotovi, da imate prav. Poskušajte priti do poštene in razumne rešitve z uradi in oblastmi. Potrudite se.

Če Vam to ne uspe, napišite pritožbo posredniku (Ombudsman-u) Jack Richardson-u. S pomočjo svojih namestnikov Kevin Crotty-ja in Dick Emerton-a, bo on raziskal Vašo zadevo privatno in zaupno — in Vas to ne bo nič stalo.

Ombudsman ima veliko moč. On lahko preišče državne kartoteke in listine in zasliši priče pod prisego. On lahko priporoči postopek, ki bo popravil krivico.

In če to ne uspe, on lahko direktno poroča ministerskemu predsedniku in parlamentu.

Ombudsman ne more vsega napraviti. On Vam ne more pomagati s postopki ministrov in

sodnikov. Ne umešava se v zadeve služb v ministrstvih ali pri oblasteh. Nekatere državne oblasti ne spadajo v njegovo področje. Pravtako so izven njegovega področja postopki privatnih oseb, podjetij in nefederalne oblasti (večina zveznih držav ima tudi svoje enakovredne posredovalce ali pooblaščen strokovnjake).

Če niste gotovi, ako Vam Ombudsman lahko pomaga pri Vaših problemih, ga vseeno poiščite. Če Vam on ne bo mogel pomagati, Vam bo povedal, kdo Vam lahko pomaga.

Povežite se s posrednikom v

ACT: Prudential Building,
Cnr University Avenue and London Circuit,
Canberra (or P.O. Box 442,
Canberra City, 2601).
Phone (062) 47 5833

NSW: Aetna Life Tower (9th Level),
Cnr Bathurst & Elizabeth Streets,
Sydney, 2000.
Phone (02) 235 7188

VIC: Sun Alliance Building (10th Floor),
408 Collins Street,
Melbourne, 3000.
Phone (03) 67 8225

WA: City Centre Tower (18th Floor),
44 St George's Terrace,
Perth, 6000.
Phone (09) 325 5000

Published for the Department of Immigration and Ethnic Affairs
by the Australian Government Publishing Service,
Canberra 1979 R78/956

TOURWORLD

POTNIŠKA AGENCIJA

AKREDITIRANA ZA VSE LETALSKE DRUŽBE
NA SVETU.

Ta potnična agencija z večletnimi izkušnjami Vam nudi
slededeče:

- Organizira potovanja do vseh mest na svetu;
- Skupna potovanja za Ameriko, Pacifik, Azijo in Evropo.
- Dovoljenje staršev in prijateljev iz Stare Domovine.
- Brezplačno urejuje vse dokumente za potovanje:
 - Vize
 - Potne liste
 - Prošnje in dokumente za emigrante itd.

Za vse informacije se obrnite na g. Kosta Pavlovič,
tel.: 26 5689 priv.

TOUR WORLD INTERNATIONAL

malo razočarani, kajti ribe niso prijemale kot bi oni želeli, še posebno kadar so se hoteli pomeriti z svojimi prijatelji, katerim je šlo zelo dobro.

Nekaj ur kasneje je morje postalo valovito. Nekaterim ribičem je postalo malo

gledati, je njim

ako mu poveste, da ste od S.D. ter vam nudil še bolj ugodne p... vam bo z veseljem uredil vse potre... vprašajte za g. Kosta Pavloviča, INTERNATIONAL in

MEDNARODNO LETO OTROKA

Učenci slovenskih šol na Etničnem radiu

Ob priliki Mednarodnega leta otroka je tudi etnična radijska oddaja 3EA posvetila pozornost in podarila svoj čas ter povabila vse narodnosti, naj bi otroci nastopili ter po zračnih valovih pozdravili svoj narod, svoje starše, svojo domovino, ter tako pokazali, da so vredni in sposobni v vrsti človeške družbe.

Učenci nedeljskih etničnih šol, Eltham, Slomškova šola Kew in učenci slov. šole Planica so se zbrali kot ENA slovenska družina ter poslali pozdrave po zračnih valovih vsem svojim.

Takole so otroci izrazili svoje vtise o tem dogodku:

David Bergoč iz slov. šole Planica: Bila je nedelja, ko je učiteljica poklicala starše in nas učence v šolo. Otroci smo bili radovedni, toda igre zunaj so nas bolj vlekale. Po končanem sestanku me je mama poklicala in me vprašala, če hočem govoriti na radijo. Od začetka me je bilo zelo strah, ko mi je povedala, da bo poslušalo mnogo ljudi, a ko pa mi je razložila, kako in kaj bomo delali, sem takoj dobil korajžo in sem se odločil, da bom sodeloval.

Ni bilo lahko za me, ker sem moral govoriti materinski jezik, kateri pa mi ne gre prerad v glavo. Toda, ko sem enkrat bil v studiju, ni bilo tako hudo. Za Materinski dan sem zopet dobil nalogo in sem deklamiral pesmico za vse slovenske mamice za njihov praznik.

Zelo sem ponosen, da sem bil izbran.

Ali brez pomoči mojih staršev in učiteljice g. L. Srnc ne bi imel korajže.

Zato se vam lepo zahvaljujem.
DAVID BERGOČ,
10 let,
učenec slov. šole Planica.

To Everyone Concerned,
It was a great honour to receive Miss Charity Queen 1979.

I would like to thank everyone who gave a donation and I would especially like to thank Mrs. Brgoč, for giving up her time and the Slovenian Association for a lovely evening.

I hope next year more girls will participate in the Slovenian Quest 1980, and will find it enjoyable and hard work as I did.

Yours sincerely,

Miss DANICA MAJČEN,
Charity Queen 1979.

Dear Friends,

I would like to thank everybody concerned who sponsored me for this Miss Slovesia Quest.

Helena Toplak iz Slomškove šole, Kew:

Dragi bralci!

Ko sem zvedela, da bom sodelovala na slov. radijski oddaji 3EA, sem bila vesela, da sem bila izbrana. Celi teden sem bila zelo nervozna in radovedna, kako se bo to izteklo. Imeli smo dve vaji, predno smo nastopili na 3EA. V soboto popoldne so snemali. Pomagala nam je ga. Helena s študijskim osebjem. Snemanje je poteklo kar počasi. Bila sem zelo nervozna, dokler ni prišla vrsta na mene. Čutila sem nekaj posebnega pri srcu, da tudi jaz kot avstralsko rojena Slovenka lahko sodelujem pri naši slov. oddaji in tako ohranim materino besedo, ki jo tako rada imam.

Upam in želim, da VSI avstralsko-slovenski otroci govorijo in ljubijo slovenski jezik, kot ga ljubim jaz.

HELENA TOPLAK,
11 let,
učenka Slomškove šole Kew.

Katarina Štrancar, slov. šola Planica:

Jaz hodim v slovensko šolo vsako drugo nedeljo. Nekateri otroci so bili izbrani za slov. radijo. Tudi jaz sem bila med njimi. Od kraja sem se bala. Nikoli več se ne bom, ker ni nič hudega. Nihče nas ni videl. Samo poslušalo nas bo veliko ljudi, kadar bo radijska oddaja za Mednarodno leto otroka. Tako nam je povedala naša učiteljica.

KATARINA ŠTRANCAR,
10 let,
slov. šola Planica.

Margaret Rozman iz slov. šole Planica:

Haló! Moje ime je Margaret Rozman. Jaz sem ena izmed otrok, ki sem bila vprašana za slov. radijo 3EA. Bila sem srečna, da sem bila izbrana. Vadili smo pod vodstvom ge. Srnc. Jaz sem bila tudi vodja programa, Planice, Eltham in Kew. Bila sem zelo neučakana in kadar je prišel dan za snemanje, sem se zelo bala. Na vso srečo, je šlo vse lepo in jaz mislim, da smo se vsi odlično odrezali.

Jaz mislim in upam, da so moji starši ponosni na me, kako sem jaz ponosna na nje in slov. jezik in da znam pisati in brati. Želim, da bi še kdaj bila izbrana za radijo z drugimi učenci slov. šol.

Zahvaljujem se mojim staršem in g. učiteljici g. Srnc, da se trudijo z nami.

Hvaležna,
MARGARET ROZMAN,
10 let,
slov. šola Planica.

Margaret Smrdel je pa to-le povedala:

Med nekaterimi učenci slov. šol sem bila tudi jaz izbrana za slov. radijo. Bila sem zelo vesela. Od začetka sem se bala, ali ko smo imeli vaje z drugimi prijateljicami, sem dobila veselje in sem ponosna, da sem nekaj lahko povedala v materinem jeziku, čeravno mi gre bolj težko.

MARGARET SMRDEL,
9 let,
učenka slov. šole Planica.

Osem prelepih deklet, katera so sodelovala pri izbiri za "Lepotico S.D.M.". Od leve proti desni: Silvija Žele (East Doncaster), Greta Debelak (Lalor), Sonja Adamič (Malvern), Amanda Berič (South Oakleigh), Romana Demis (Lalor), Anita Kranjc (East Doncaster), Danica Majcen (Glenroy) in Irena Birska (Pascoe Vale South). Na sredini ponosen predsednik S.D.M. g. Stanko Prosenak.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje
SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 311 8343

IZ slovenske šole S.D.M. pa so se oglasili:

Moje ime je Edward Brgoč. Jaz sem bil zelo vesel ko mi je ga. Gelt povedala, da sem bil izbran za na radio za slovenski program. Hodim v slovensko šolo pri S.D.M. Uči me slovensko gospa Pišotek in gospa Gelt. Ko smo prišli na radijsko postajo smo se vsi bali kako bo. Ko smo končali sem bil vesel da je šlo vse dobro in da ni bilo treba ponavljati. Slovensko se učim rad čeprav ni mi lahko.

EDWARD BRGOČ

Zelo sem bila vesela ko smo bili trije otroci izbrani da pripravimo radijski program da proslavimo "mednarodno leto otroka". Še posebno sem bila vesela ker sem bila izbrana izmed štiridesetih otrok tudi jaz. Zapela sem eno pesmico, deklamirala in čitala iz knjige. Vse to se mi ni zdelo preveč težko pa sem bila vseeno malo nervozna.

Ko smo prišli do radio studia so nas takoj poklicali v studio, tam je bilo vse zelo tiho. Potem smo šli v eno malo sobo, tam so posneli naš program, vse to je šlo zelo hitro naprej.

Tehnik kateri je posnel naš program je bil zelo prijazen in nam je dovolil da smo lahko sami sebe poslušali. Meni se je moj glas zdel zelo smešen. Vsi smo bili zelo zadovoljni z svojim delom, tudi nervozni nismo bili nič več. Tudi otroci iz drugih slovenskih šol so bili tam. Zelo težko izgovarjam slovenske besede pa vseeno se bom trudila da se čim več naučim.

Še dolgo ne bom pozabila tistih mikrofонов in gumbov, ki so me tako prestrašili.

Pozdrav od
SUZANNE PROSENAK.

Trije otroci slovenske šole iz Elthama smo bili izbrani da sodelujemo pri radijski uri otroka. Imeli smo dve vaji z učenci drugih šol. V soboto zvečer smo šli na radijsko postajo. Počutili smo se vsi ponosni in nervozni, ker to je bil prvi nastop za večino nas otrok.

V sobi so bili trije mikrofoni. Vsi smo morali biti zelo tiho v tej sobi ko so drugi čitali. Nato smo morali čakati pol ure, da je bil trak v redu. Ko smo se vračali domov je bila že tema.

Težko čakam na dan ko se bomo poslušali sami sebe na radiju.
TANIA MARKIČ,
Ringwood.

PP

TISKARNA
POLYPRINT
(Vic) Pty. Ltd.

1 DODS ST., BRUNSWICK, 3056
Tel. 387 6922

se priporoča Slovincem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

TOURWORLD INTERNATIONAL, potniška agencija nam je poznana že več kot deset let. Skozi vsa ta leta je slovenskim rojakom nudila zelo ugodne cene za potovanja v domovino in drugod po svetu. Kadar se dopravljate na potovanje domov ali kamorkoli, stopite v pisarno TOURWORLD INTERNATIONAL.

Upokojenci

z Elthama pišejo

Srečna sem, ker živim v svobodni deželi. Rojena sem v Šepuljah, Tomaj pri Sežani. Naša mala vasica je na malem griču obdanem z lepim poljem. Pred zadnjo vojno je imela dve gostilni v katerih se je gostila tržaška gospoda s piščanci, pršutom in teranom. Primorka sem s slovenskim srcem in dušo, čeprav nisem nikdar živela pod Jugoslavijo, ne staro in ne novo. Živela sem pod fašizmom.

Opisati vam hočem resnične doživljanje iz moje mladosti. Bilo je približno leta 1929. Tri deklice smo se same naučile malo predstavo v treh dejanjih: Oče, mati in hčerka, ki se je hotela pokristjaniti. Oče z mečem zakolje otroka, raje kot, da ji dovoli, da se pokristjani.

Prijateljica je bila iz gostilne. Domači so videli, da smo nekaj sposobne zato so z veseljem pripravili mali oder, sedeže in kar je bilo potrebno. Napisale smo vabila in raznesle po vasi. Zvečer ko je bilo vse pripravljeno so prišli v gostilno orožniki in vprašali kaj to pomeni. Zaman je gostilničar tolmačil, da samo otroci nekaj prirejajo. Orožniki so nam prepovedali in lahko si zamislite kaj so naša mlada srca prestala v rani mladosti; vse delo zaman.

Kadar čitam vabila na pustne šeme, se vedno spomnim, da je bilo to v moji mladosti pod fašizmom prepovedano. Tudi Miklavž ni bil dovoljen. Spomnim se, da so na pustni večer šli možje na ceste ob vhodu v vas pazit če pridejo orožniki ali fašisti v vas, da pravočasno obvestijo mladino, ki je par ur zvečer plesala. Kdor je bil dober zaveden Slovenec so mu dali piti pol litra ricinovega olja. Za vsak državni praznik pa so jih po nekaj zaprli. Tudi pesem "Eno devoj le bom ljubil" so prepovedali peti. Do približno leta 1922 so še postavljali mlaje za prvi maj. To so bila zelo visoka debla z vencem na vrhu ter zastavo. Pod fašizmom Bog ne daj, da bi kdo postavil mlaj, kaj šele slovensko zastavo.

Moj oče je imel prav na dnu skrinje skrito slovensko zastavo, seveda tiste čase brez zvezde. Ko sem nekega dne, kot to otroci navadno delajo, stikala kjer ni potrebno in sem potegnila ven slovensko zastavo se je oče prestrašil tako, da mi je vzel zastavo in jo gotovo sežgal, kajti nisem jo nikoli več videla. Ko sem šla k teti ali stricu v Trst so mi vedno zabičali: zunaj ne smeš govoriti slovensko. Ako so v tramvaju slišali kako staro ženo govoriti slovensko so jo oklofotali. Za ples na javnem na velikonočni ponedeljek ali cerkveno žeganje so morali fantje dobiti posebno dovoljenje. Pozneje so vzpostavili fašistične ustano-

ve "Dopo lavoro", tam so plesali, seveda brez posebnih dovoljenj. Ena prvih dvoran Dopolavoro na Krasu je bila v Štanijelu pri Ipavi - Miramonte. Kdor ni bil vpisan v fašistično organizacijo ni dobil dela nikjer, niti v kamnolomu ne.

Danes tožijo na Primorskem, da kmetje izumirajo. Res izumirajo ker mladina noče delati na kmetijah in noče živeti s starši. V moji mladosti so tudi izumirale. Letno so šle na boben. Veliki posestniki so si pomagali z nagradami za nove gnojnike, nove vinograde, hleve itd. Najbolj so trpeli srednji kmetje. Mi, hvala Bogu, smo imeli pridne starše, da nismo bili nikdar v pomankanju, ne v hrani, ne v obleki.

Še leta 1940, ko so bili naši možje poklicani v vojsko ali internirani in se je začelo pomanjkanje v hrani nas je oče poklical vse hčerke domov in dejal, da se bomo že po vojni vrnile na naša stanovanja, je bilo za nas vse dovolj na štedilniku. Kar za štiri družine se je kuhalo: Gec, Čefuta, Gorup in Bole. Nikdar se nismo skregali; nobeden ni bil lačen. Ko se je naša sosedka opekla, ko je prižigala drva s petrolejem polita, so njeni otroci prosili: Pojdite po mamo k sosedovim, tam so štiri mame, mi pa nimamo nobene.

Od leta 1930 do 1937, kakor se spomnim, so bile letine zelo slabe. Suše toče, veliki davki in vsi ljudje zadolženi. Zadnja vojna je rešila Primorsko dolgov. Sprememba valute pri kateri je Lira zelo padla. Na ta način so se kmetje rešili dolgova.

Pozabila sem omeniti Squadriste, ti so bili hujši od fašistov. Kdor je imel delo pod fašizmom se ni imel slabo, a dela ni bilo posebno ne za Slovence. Moj mož si je krvavo zaslužil. Po končani vojaški službi s "congedo" v rokah je moral namesto domov v vojno v Afriko. V življenju mora biti dež in toča, da se zna ceniti, kadar sonce sije.

Otroci, ki so bili rojeni od leta 1917 dalje so imeli vse šole italijanske. Vsi otroci so morali nositi uniformo "Balle". Dobro se spomnim, ko je moj brat prinesel domov to obleko, jo je hotel moj oče razsekati s sekiro. Mi smo ga prosili vsi prestrašeni: "Kaj hočete, da gremo v zapor."

V okolici Trsta in v Trstu samem nisem pred vojno nikoli slišala hrvaške besede. Danes je drugače. V Trstu, ko sem govorila z Italijanko, ki je prišla od Bog ve koliko kilometrov proč mi je rekla: "Ma vi ste tujka, ki govorite doma tuj jezik." Kako je hudo, da si v svoji hiši tujec. Italijani nočejo priznati, da je svet, kjer je cerkev sv. Antona bil nekdanji slovenski

Mnogi se ne zavedajo, da na svetu tisoči ljudi živijo v velikem pomanjkanju: nezadostno prehranjeni, telesno slabotni, ob robu življenja zapuščenosti.

LOV NA DIVJE SVINJE

Bil je petek večer 20. maja, ko se je pri K-Martu v Broadmeadows zbralo okoli 20 lovcev in od tam so krenili proti N.S.W.

Vožnja je bila dolga in naporna, še posebno za tiste, ki so ves dan delali. V Maude (N.S.W.) smo prispeli okoli dveh zjutraj, vsi zelo zmučeni in zaspali, toda nadvse presenečeni, ker nam je skupina, katera je iz Melbourne odpotovala zgodaj popoldan, pripravila taborišče in večerjo. Z njimi smo se nekaj časa pogovarjali o vožnji in drugem, nato pa počasi odšli spat.

Zjutraj ko smo se zbudili smo imeli zajtrk, nato pa smo se odpravili na lov. V taboru smo pustili dva kuharja katera sta skrbela za kosilo, ko se lačni vrnemo iz lova, in našo mladino, ki ni mogla z nami na lov.

vinograd in je vsa okolica slovenska. Mojemu možu je rekel neki Italijan, s katerim sta bila skupaj v službi: "Ako bi jaz imel ukazovati bi vse te vasi požgal, ljudi pa preselil v južno Italijo". Si mislite kako se je počutil moj mož pri teh besedah. Saj je Rentabor njegov dom.

Tu sem res tujka že štiriindvajset let, a do danes me ni še noben Avstralec užalil.

Še in še bi lahko opisovala, a bolje, da je pozabljeno. Zato pa res iz srca kličem: Bog poživi svobodno Avstralijo.

MARCELA BOLE

Kar se tiče lova samega, je bil zelo naporen, ker smo morali hoditi po veliki koruzi. Na koncu pa smo lovci bili zelo veseli, saj smo dobili 20 divjih svinj, dve lisici in pet velikih evropskih zajcev. Ko smo se vrnili v tabor vsi zmučeni, je že od daleč dišalo po okusni večerji (hvala našim šefom). Vsi smo se dobro najedli, nato pa posedli okoli ognja in poslušali eden drugega pripovedovati smešnice in razne druge pripovedke o našem lovu.

Naslednje jutro smo na lov popeljali tudi naše mlade fante. Lov tedaj ni bil tako uspešen kot smo pričakovali in čeprav nismo dosti ujeli. Fantje trdijo da bodo drugič še šli z nami. Je že vedno tako, da kadar se imaš lepo, ne traja dolgo, saj smo se morali napotiti domov. Vrnili smo se srečno, malo izmučeni — to že —, toda vsi veseli in zadovoljni ker smo imeli lepo vreme in vse je odlično izpadlo.

K. B.

LJUBLJANA — Po statističnih podatkih je lani cena poljedelskih pridelkov porasla za 14,9 odstotka. Toda cene so rasle precej različno: sadje se je podražilo za 29,3 odstotka, zelenjava kar za 81,3 odstotka, mleko in mlečni izdelki pa so se celo pocenili za 2 odstotka.

LJUBLJANA. — Stare lokomotive postajajo prave "turistične" točke. Tako so na ljubljanski postaji na ogled tri "muzejske" lokomotive; Mariborčani so na postajo pripeljali staro Unrra-premikalko, prihodnje leto pa bodo postavili še starejšo, ki je vozila vrhničana in nato po štajerskih lokalkah.

Navdušenje pa je kar nalezljivo: Lokomotive so sedaj tudi v Rušah, Murski Soboti in v Logatcu; na Pragerskem so postavili na ogled staro madžarsko lokomotivo iz prejšnjega stoletja, ki ji pravijo "Katica". Novomeščani so iz Maglaja v Bosni pripeljali staro dolensko potniško

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Naša brezplačna usluga: za obisk svojcev iz domovine Vam izpolnimo prošnjo ter jo brez Vaših potov oddamo emigracijskemu uradu.

Z nami se boste seznanili v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede

nabral, pa rajiš teli v Avstralijo! tepanje po gozdu te bo navdušilo za gobjenje, kar doš težav in strokov. Z avtom bo nekaj se tiskim potovanjem ne boš privadil. Po- zlasti če je tudi ona zasto. Kljub pogostni vožnji z letalom rajiš se bolj pridno poskušaj, mogoče pa le bo še kaj, zaradi narasčaja ne odupaj.

niče prisodil, zlasti ženske te bodo še vedno imale bolj za fanta kot dedca, ti pa boš to spretno izkoristal. Ljubenska postojavnica v sosesčini pa rajiš opusti, postal in varovalni Obrat rajiš bolj oddajena podjetja, saj imaš moped. Za delo boš prej len kot priden, pa te bodo vseeno pohvalili. Z železom bo vse v redu, samo malo manj ga zehaj pa hrenovk ne jesi kanareček jo bo podpiral.

made in vest in nosem nact V plinarni vedo le, da je od 14 plinških certil podovica starejš kot 80 let in da bi bilo tre zametati vsaj 40 km certil tesnil na litozelenih cevih.

VSEM BRALCEM

POJASNILO

Naše naročnike in redne čitatelje prosimo, da nam spregledajo zamude in pomanjklivosti pri "VESTNIKU" v preteklih mesecih.

Nove metode tiskanja, ki jih je uvedla tiskarna ter stalno menjajoče se potrebe v zasebnih razmerah naših sodelavcev - pomanjkanje prostega časa radi službenih ali družinskih zahtev - so vzrok temu nezaželenemu stanju.

Večina ljudi nima dovolj vpogleda, da bi lahko cenila kako velik je obseg dela pri sestavi časopisa, niti ne ve koliko je potrebno časa predno pride na svetlo en izvod. Treba je zbrati vsebino in dopise popraviti ter prepisati na pisalni stroj, jih odnesti v tiskarno jih zopet pobrati in korigirati prve krtačne odtise; sestaviti in zlepiti popravljene odtise v dokončno obliko časopisa. Nasloviti je treba ovitke, zložiti in zaviti posamezne časopise ter jih odpeljati na pošto.

Naši sodelavci vse to naredijo v svojem prostem času, ki je včasih le pičlo odmerjen. In to brez plačila!

Upamo, da bo večina prijateljev "VESTNIKA" to razumela ter nas kljub tem problemom še nadalje podpirala. Prav tako pa tudi upamo, da se bo stanje popravilo ko se bomo bolj prilagodili novim razmeram in novemu načinu tiskanja.

Urednik.

.....

"Vestnik" sedaj izhaja že 23 let in širi med Slovenci Avstralije našo slovensko pisano besedo, jim sporoča novice iz naše nove pa tudi stare domovine. Pred vsem pa širi idejo prijateljstva in strpnosti in vedno strogo zagovarja pravice slovenske etnične skupine v Avstraliji.

Zatorej, nikar ne odlašajte. Izpolnite ter izrežite spodnjo naročilnico ter nam jo z denarnim nakazilom pošljite čimpreje.

Slovenian Association Melbourne,
P.O. Box 185
Eltham, Vic., 3095

Datum:

Priloženo pošiljam ček — poštno nakaznico za \$6.00, kot naročnino za "VESTNIK" za leto 1979. Prosim, da mi ga pošiljate na sledeči naslov:

IME IN PRIIMEK:

CESTA:

MESTO: POSTCODE:

Podpis:

"PAVLIHA" V ZVEZDE GLEDA:

RAK

Od 22. junija do 23. julija rojeni.

Ta, ki zanj srce ti poka, ima z dvema dva otroka v Ljubljani in v Celju. Raje se predaj veselju s tistim, ki te obožuje, ljubi in v zvezde kuje!

LEV

Rojeni od 24. julija do 23. avgusta.

Tri dni nekdo te mehča, potlej ultimati ti da: »Ja al' ne?!« Ti reci NE, pošlji ga v tri pirovske! Tisti, ki je siv, betežen, bo pa s tabo dober, nežen.

ZENSKÉ — Zadnje devize boš zapravila v Parizu za obleko, pa se bo splašalo, ker boš z njo ujela tistega, ki ga loviš že od svojega šestnajstega leta. Z velikim okusom in odgovornostjo boš uredila stanovanje, da se bodo vsi čudili, samo on ne, ker bo moral seči pregloboko v žep. Napremagljiva želja po potovanju te obsede avgusta, septembra pa te že prižene domotožje nazaj. Naslednji mesec bo z denarjem velik križ, oktobra se pa že spet zjasni, da je vsaj za sproti.

ZENSKÉ — Starejši te bodo občudovali, mlajši posnemali, ljubil pa en sam, a ta za tri. Tvoja sreča nekemu ne bo šla v račun in bo skušal povzročiti zdrahe. Ne zaupaj priliznjenki s kratko frizuro, ta se ti spredaj dobrika, zadaj pa pika in čenče raznaša. Na delovnem področju boš letos kar trikrat pohvaljena in enkrat nagrajena. Prav proti koncu leta se boš morala posloviti od enega zoba.

V torek brez skrbi čez plot, saj gre ona isto pot! V sredo boljše, da blefiraš, da pri njej se ne blamiraš. V službi pa kar prste preč, ker je tista šefu všeč!

Ona pravi, da si reva, ti se pa izkaži leva, ko v soboto boš pri njej, a prej popra se najej! Le če res tako boš storil, moško čast si boš priboril!

MOŠKI — To leto boš še potrpel, potem ti bo pa po-

MOŠKI — Toliko let, kot si si jih nabral letos, ti ne bi

Ob 500-letnici velikega turškega vpada l. 1478

Turki so že v drugi polovici XV st. prihajali ropat v našo deželo zlasti po padcu Carigrada 1450 leta. Bili pa so že prej v slovenskih deželah, kamor so hodili morit, požigati in pleniti. Tako so vdrli v naše kraje prvič l. 1396 in l. 1415 so dosegli že Primorsko. Odslej so divjale redno slednje leto, včasih tudi večkrat na leto (l. 1471 štirikrat!) turške čete iz bližnje Bosne v naše kraje, zlasti v sedemdesetih letih XV st. Najhujši je bil napad l. 1478, kjer so trpele največ Primorska in Koroška. Kranjska pa že preje, saj so požgali šentpetersko cerkev v Ljubljani že l. 1471 in odpeljali čez devet tisoč ujetnikov v sužnost in med janičarje. Do l. 1483 šteje zgodovina kar 30 napadov Turkov na našo zemljo, v katerih so odpeljali dvestotisoč ljudi v sužnost. Glavni poraz — prav od slovenskih čet — pa so doživeli na dan sv. Ahaca l. 1593 (26. 6.), kjer so pri Sisku skušali prebiti vrata v Slovenijo in potem na Zahod. Če so prej imeli namen samo ropati naše kraje, so tedaj imeli tudi politični cilj razširiti turški imperij v Italijo in Srednjo Evropo. Za Siskom je bila potem prva in zadnja trdnjava proti turškemu prodiranju v Evropo Ljubljana. Od tu pa je vodila prosta pot — v Rim... Bili smo v prvi liniji obrambe krščanstva pred pohodom v svet. Pri podobnem pohodu na Dunaj l. 1683, je bil načrt po svetovni (evropski) nadvladi sulejmena Veličastnega zlomljen. Tudi slovenske pokrajine so bile rešene azijskih pokončevavcev, ki so jih nadlegovali — 200 let, torej skozi — sedem rodov.

Kakšna stiska pa je bila v teh letih po slovenskih deželah, naj pove zanimiv dokument iz l. 1474, ki ga je v glavnem objavil (po Grudnu) pokojni dr. Klinc v knjigi „Marija v zgodovini Goriške“ in ki je vreden branja tudi v našem času.

L. 1474 so kranjski deželni stanovi naslovili na papeža Siksta IV. takole obupno pismo:

„Osemkrat je turški sovražnik pridrli z veliko množico v našo deželo, jo požgal in tako opustošil, da se mora smiliti Bogu, Vaši Svetosti in vsakemu kristjani. Kaj nas pa čaka, ako nam zdaj kristjani ne pridete na pomoč? Nič drugega, kakor da se bomo mi (Kranjci) in prebivalci Slovenske krajine, Metlike, Istre, Krasa in še mnogo drugih sosednjih pokrajin, ki z nami vred enako silo trpe, dvignili in zavustili deželo, mesta, gradove in do-

movino... Kdor je videl tisočero silo, bridko vpitje, veliko trpljenje in jok ubogih ujetih kristjanov te dežele, je bil pač ganjen od žalosti in usmiljenja... In če si sovražniki podvržejo našo deželo, česar nas obvaruj dobrotljivi Bog, potem jim je odprta pot in ne bodo jih ovirale niti gore niti vode, da bi ne vdrl v laške in nemške dežele, bati se je celo za Rim, ker so v nekatereh letih pridrl iz Carigrada do sem in še dalje...

In koga drugega naj bi v tej sili klicali na pomoč, kakor najvišjega poglavarja sv. krščanske vere, ki je od Boga postavljen, da pase njegove ovčice... Prosimo Vašo Svetost, naj premisli in uvaža veliko nečast, ki se dela Bogu, s tem, da se onečaščajo sveti zakramenti, rušijo božje hiše in da je bilo toliko božjih služabnikov in toliko tisočev ljudi pomorjenih... Kako neusmiljeno je sovražnik ločil žene, može, otroke in sorodnike in jih nage, bose, lačne in žejne, vkovane v železo in v verige kakor hudodelce, z rokami na hrbtu zvezane, odgnal v sužnost... Kako neusmiljeno se preliva krščanska kri, koliko revščine trpe revni kristjani, katerim je bilo vse imetje ugrabljeno in požgano, ki nimajo niti strehe niti zavetja, kamor bi se skrili pred groznim sovražnikom. Kako strašna nadloga je to, ko morajo nesrečne matere s svojimi malimi otroki bežati v črni noči, ob velikem deževju in nevihti in kar je še hujše, da nimajo dece s čim pokriti. Koliko je tu mraza in trpljenja, strahu in revščine, koliko bridkosti, bolečine in joka. Nobeno človeško srce ne more tega popolnoma umeti, nihče popisati in dopovedati. Zato prosimo Vašo Svetost in ves kardinalski zbor, da se nam v kratkem pomaga z močno deželno brambo proti Turkom in da se proti njim izvede križarska vojska...“

Tako pismo kranjskih stanov, ki ne potrebuje komentarja, le premislek.

Zgodovina ar dodaja: „Ta poziv je pretresel tudi sv. očeta, ki je dne 24. junija 1475 zaukazal javne molitve in spokorne procesije za trpeče kristjane in odredil, naj se zbirajo sredstva in vojaki za vojno proti Turkom. Cesar Friderik III. je napovedal črno vojsko proti Turkom in pomoč so obljubili Benečani, Poljaki, Romuni in ogrski kralj Matjaž...“

„Da je bila sila na višku, nam priča pismo oglejskega patriarha z dne 22. aprila 1478, s katerim pooblašča goriško duhovščino, da se z orožjem v roki bori zoper Turke.“

To se je zgodilo in zgodilo natančno pred pol 1000-letjem.

Ali pa ne morebiti tudi pozneje? td

LJUBLJANA — Po podatkih statističnega urada se največ nadur naredi v Sloveniji. V prvih petih mesecih je v Sloveniji nadure delalo 27 odstotkov delavcev. Največ nadur so spravili na področju zdravstva in socialnega varstva (38,9 odstotkov).

LJUBLJANA — V Ljubljani imajo plinsko napeljavo od leta 1861: Natančno 2. novembra 1861 pa so zasvetile tudi prve plinske svetilke na Resljevi cesti; ugasnile pa so zadnje leta 1946 na Starem trgu. Kot prejšnje, so tudi leta 1946 plinske svetilke zamašili kar pri tleh in ne pri glavnih plinskih vodih. Kje so bile plinske cevi pa nihče ne ve.